ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 19ης Φεβρουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-329/01,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

The Queen, για λογαριασμό της **British Sugar plc**,

και

Intervention Board for Agricultural Produce,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοστώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 262, σ. 14), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ)

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

158/96 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 1996 (ΕΕ L 24, σ. 3), καθώς και ως προς την ερμηνεία και το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1988, περί κοινών τρόπων εγαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 331, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1195/95 της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1995 (ΕΕ L 119, σ. 4),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, F. Macken και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl

γραμματέας: R. Grass

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η British Sugar plc, εκπροσωπούμενη από τον T. Sharpe, QC, και τον D. Jowell, barrister, ενεργούντες κατ' εντολή των A. Lidbetter και D. Green, solicitors,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον J. E. Collins, επικουρούμενο από τον K. Parker, QC, και την R. Haynes, barrister,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την M. Κοντού-Durande και τον K. Fitch,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση 10ης Σεπτεμβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 20ής Ιουλίου 2001, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Σεπτεμβρίου 2001, το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, επτά προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοστώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 1981, L 262, σ. 14), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 158/96 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 1996 (ΕΕ L 24, σ. 3, στο εξής: κανονισμός 2670/81), και ως προς την ερμηνεία και το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1988, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 331, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1199/95 της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1995 (ΕΕ L 119, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 3719/88).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της British Sugar plc (στο εξής: British Sugar) και του Intervention Board for Agricultural Produce (στο εξής: IBAP), σε σχέση με την απόφαση του IBAP να επιβάλει στην εν λόγω εταιρία την καταβολή ορισμένου ποσού δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2670/81, επειδή η εταιρία αυτή δεν είχε προσκομίσει την αναγκαία απόδειξη για το ότι είχε εξαγάγει ορισμένες ποσότητες ζάχαρης.

Νομικό πλαίσιο

3 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 177, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3290/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 349, σ. 105, στο εξής: βασικός κανονισμός), αποσκοπεί, στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (στο εξής: ΚΟΑ της ζάχαρης), στη διατήρηση των αναγκαίων εγγυήσεων όσον αφορά την απασχόληση και το βιοτικό επίπεδο των παραγωγών προϊόντων βάσεως, όπως είναι οι παραγωγοί ζαχαρότευτλων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και στη διασφάλιση του εφοδιασμού σε ζάχαρη, σε λογικές τιμές, του συνόλου των καταναλωτών μέσω της σταθεροποιήσεως της αγοράς ζάχαρης.

4 Προς τούτο ο βασικός κανονισμός ρυθμίζει την παραγωγή, την εισαγωγή και την εξαγωγή ζάχαρης. Τα βασικά χαρακτηριστικά του συστήματος αυτού παρατίθενται στις σκέψεις 5 έως 8 της παρούσας αποφάσεως.

5 Ο βασικός κανονισμός καθορίζει ορισμένες ποσότητες παραγωγής Α και Β. Κάθε κράτος μέλος οφείλει να κατανέμει αυτές τις βασικές ποσότητες παραγωγής Α και Β μεταξύ των παραγωγών ζάχαρης που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός του. Για κάθε περίοδο εμπορίας (που αρχίζει την 1η Ιουλίου

κάθε έτους και τελειώνει στις 30 Ιουνίου του επόμενου έτους) χορηγείται στις επιχειρήσεις παραγωγής ζάχαρης, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μια ποσόστωση Α και μια ποσόστωση Β. Η ζάχαρη που παράγει κάθε επιχείρηση στο πλαίσιο των ποσοστώσεων Α και Β αποκαλείται «ζάχαρη Α» και «ζάχαρη Β» αντίστοιχα. Κάθε ποσότητα παραγόμενης ζάχαρης που υπερβαίνει τις ποσοστώσεις Α και Β αποκαλείται «ζάχαρη Γ».

6 Το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού προβλέπει ένα σύστημα υποχρεωτικών πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής, η έκδοση των οποίων εξαρτάται από την παροχή ασφάλειας, η οποία αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι θα πραγματοποιηθεί η πράξη για την οποία έχει ζητηθεί το πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό εξαγωγής ζάχαρης Γ ισχύει από την ημερομηνία εκδόσεώς του μέχρι το τέλος του τρίτου μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία αυτή. Η ασφάλεια καταπίπτει ολικά ή μερικά, αν η πράξη δεν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της ισχύος του πιστοποιητικού αυτού ή πραγματοποιηθεί μόνο μερικά.

7 Για τη ζάχαρη Γ δεν ισχύει ούτε το καθεστώς στηρίξεως των τιμών ούτε το καθεστώς των επιστροφών κατά την εξαγωγή. Για τη ζάχαρη αυτή δεν ισχύουν ούτε οι ειδικές τιμές των ζαχαρότευτλων ούτε οι εισφορές λόγω παραγωγής. Επιπλέον, η ζάχαρη Γ πρέπει να πωλείται εκτός της Κοινότητας, ώστε να διατίθεται στην παγκόσμια αγορά, εκτός αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που αναφέρονται κατωτέρω.

8 Το άρθρο 26 του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η ζάχαρη Γ που δεν μεταφέρεται βάσει του άρθρου 27, η ισογλυκόζη Γ και το σιρόπι ινουλίνης Γ δεν είναι δυνατόν να διατεθούν στην εσωτερική αγορά της Κοινότητας και πρέπει να εξαχθούν ως έχουν πριν από την 1η Ιανουαρίου που ακολουθεί το τέλος της σχετικής περιόδου εμπορίας.

Τα άρθρα 8, 9, 17 και 20 δεν εφαρμόζονται για τη ζάχαρη αυτή και τα άρθρα 9, 17 και 20 γι' αυτή την ισογλυκόζη και γι' αυτό το σιρόπι ινουλίνης.

2. Κατ' εξαίρεση, δύναται να αποφασισθεί, κατά το αναγκαίο μέτρο, για να εξασφαλισθεί ο εφοδιασμός της Κοινότητος σε ζάχαρη, ότι το άρθρο 20 εφαρμόζεται στη ζάχαρη Γ. Σ' αυτή την περίπτωση, αποφασίζεται ταυτόχρονα ότι ολόκληρη η εν λόγω ποσότητα ζάχαρης Γ δύναται οριστικά να διατεθεί στην εσωτερική αγορά χωρίς να εισπραχθεί το προβλεπόμενο στην παράγραφο 3 ποσό.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με την προβλεπομένη στο άρθρο 41 διαδικασία.

Οι λεπτομέρειες αυτές προβλέπουν ιδίως την επιβολή ενός ποσού στη ζάχαρη Γ, στην ισογλυκόζη Γ και στο σιρόπι ινουλίνης Γ που αναφέρονται στην παράγραφο 1, των οποίων η εξαγωγή ως έχουν εντός της απαιτούμενης προθεσμίας δεν έχει αποδειχθεί σε ημερομηνία που πρόκειται να καθοριστεί.»

9 Ο κανονισμός 2670/81 προβλέπει τους τρόπους εφαρμογής για την εκτός ποσοστώσεων παραγωγή ζάχαρης. Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Η εξαγωγή που αναφέρεται στο άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81 θεωρείται ότι πραγματοποιείται εάν:

α) με την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του παρόντος κανονισμού, η απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 2 βρίσκεται υπό την κατοχή του αρμόδιου οργανισμού του κράτους μέλους παραγωγής, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος εξαγωγής της ζάχαρης Γ, ισογλυκόζης Γ ή σιροπιού ινουλίνης Γ,

β) η συγκεκριμένη διασάφηση εξαγωγής είναι αποδεκτή από το κράτος μέλος εξαγωγής πριν από την 1η Ιανουαρίου [που] έπεται του τέλους της περιόδου εμπορίας κατά τη διάρκεια της οποίας είχε παραχθεί ζάχαρη Γ ή ισογλυκόζη Γ ή σιρόπι ινουλίνης Γ,

γ) η ζάχαρη Γ, η ισογλυκόζη Γ ή το σιρόπι ινουλίνης Γ ή αντίστοιχη ποσότητα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, εγκατέλειψε το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εντός προθεσμίας 60 ημερών το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου που αναφέρεται στο στοιχείο β',

δ) το προϊόν έχει εξαχθεί χωρίς επιστροφή ούτε εισφορά ως [μη] μετουσιωμένη λευκή [...] ή ακατέργαστη ζάχαρη ή ως σιρόπι που λαμβάνεται πριν από τη ζάχαρη σε στερεά κατάσταση και υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 1702 60 90 και 1702 90 99, ως ισογλυκόζη ως έχει ή ως σιρόπι ινουλίνης Γ ως έχει.

Εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, εάν δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, η ποσότητα της ζάχαρης Γ, ισογλυκόζης Γ ή σιροπιού ινουλίνης Γ θεωρείται ότι διατέθηκε στην εσωτερική αγορά.

[...]»

10 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/811 ορίζει ότι η απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού «παρέχεται με την προσκόμιση:

α) πιστοποιητικού εξαγωγής που χορηγείται, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2630/81 [τής Επιτροπής, τής 10ης Σεπτεμβρίου 1981,

περί ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής τού καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα της ζάχαρης] στον βιομήχανο από τον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους [...],

β) των εγγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 30 και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3183/80, τα οποία είναι αναγκαία για την αποδέσμευση της ασφαλείας,

γ) δηλώσεως του βιομηχάνου που πιστοποιεί ότι η ζάχαρη Γ, η ισογλυκόζη ή το σιρόπι ινουλίνης Γ έχει παραχθεί από εκείνον.»

11 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2670/81 έχει ως εξής:

«Για τις ποσότητες που, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, έχουν διατεθεί στην εσωτερική αγορά, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εισπράττει, για τη ζάχαρη Γ, ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ή ακατέργαστης ζάχαρης, ανάλογα με την περίπτωση, [...] ποσό ίσο με:

— τις υψηλότερες επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή που εφαρμόζονται στο εν λόγω προϊόν κατά την περίοδο που περιλαμβάνει την περίοδο εμπορίας κατά την οποία παρήχθη η ζάχαρη Γ [...] και τους έξι μήνες που έπονται της εν λόγω περιόδου,

και

— 1,21 ECU.»

12 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/81 ορίζει ότι το σχετικό κράτος μέλος ανακοινώνει το συνολικό καταβλητέο ποσό στους βιομηχάνους που υπόκεινται στην υποχρέωση να καταβάλλουν το ποσό το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου πριν από την 1η Μαΐου που έπεται της 1ης Ιανουαρίου η οποία ακολουθεί το τέλος της περιόδου εμπορίας κατά την οποία παρήχθη η ζάχαρη Γ.

13 Ορισμένες ιδιαίτερες μέθοδοι εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα της ζάχαρης θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 1464/95 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1995, σχετικά με ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 144, σ. 14), ο οποίος τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2136/95 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 1995 (ΕΕ L 214, σ. 19, στο εξής κανονισμός 1464/95), ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό 2630/81.

14 Το άρθρο 4 του κανονισμού 1464/95 ορίζει τα εξής:

«1. Για τη ζάχαρη Γ, για την ισογλυκόζη Γ καθώς και για το σιρόπι ινουλίνης Γ, τα οποία είναι προϊόντα για εξαγωγή δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81, η αίτηση και το πιστοποιητικό περιλαμβάνουν, στο τετραγωνίδιο 20, μία τουλάχιστον από τις ακόλουθες ενδείξεις:

[...]

— προς εξαγωγή σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81.

[...]

2. Το πιστοποιητικό περιλαμβάνει στο τετραγωνίδιο 22 μία τουλάχιστον από τις ακόλουθες ενδείξεις:

[...]

— προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή ή εισφορά ... (ποσότητα για την οποία εκδόθηκε το παρόν πιστοποιητικό) kg

[...]

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται για τη ζάχαρη Γ η οποία, δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81, υπόκειται στην εισφορά κατά την εξαγωγή που αναφέρεται στο άρθρο 20 του εν λόγω κανονισμού.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88 δεν εφαρμόζονται στα πιστοποιητικά εξαγωγής της ζάχαρης Γ, της ισογλυκόζης Γ και του σιροπιού ινουλίνης Γ.»

15 Το άρθρο 5 του κανονισμού 1464/95 ορίζει τα εξής:

«Η έκδοση πιστοποιητικού εξαγωγής για τη ζάχαρη Γ, την ισογλυκόζη Γ και το σιρόπι ινουλίνης Γ πρέπει να λαμβάνει χώρα μόνον αφότου ο ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία στον αρμόδιο οργανισμό ότι η ποσότητα για την οποία ζητήθηκε το πιστοποιητικό, ή μία ισοδύναμη ποσότητα, παράχθηκε πράγματι πέραν των ποσοστώσεων Α και Β της ενδιαφερομένης επιχείρησης [...].»

16 Τα πιστοποιητικά εισαγωγής και εξαγωγής ζάχαρης διέπονται επίσης από τον κανονισμό 3719/88, ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3183/80 της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1980, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/022, σ. 66), στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2670/81. Το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3719/88 προβλέπει τα εξής:

«Το πιστοποιητικό εισαγωγής ή εξαγωγής εγκρίνει και δημιουργεί αντίστοιχα την υποχρέωση να εισαχθεί ή να εξαχθεί, βάσει του πιστοποιητικού και, εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, κατά τη διάρκεια της περιόδου ισχύος του, η συγκεκριμένη ποσότητα του εν λόγω προϊόντος. [...]»

17 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3719/88, οι υποχρεώσεις που αναφέρονται σε αυτή την παράγραφο 1 συνιστούν πρωτογενείς απαιτήσεις κατά την έννοια του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2220/85 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1985, για τον καθορισμό των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εγγυήσεων για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 205, σ. 5), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3403/93 της Επιτροπής, της 10ης Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ L 310, σ. 4).

18 Το άρθρο 10 του κανονισμού 3719/88 ορίζει τα εξής:

«Τα αποσπάσματα έχουν τα ίδια νομικά αποτελέσματα με τα πιστοποιητικά από τα οποία προέρχονται, μέσα στα όρια της ποσότητας για την οποία τα αποσπάσματα αυτά έχουν εκδοθεί.»

19 Το άρθρο 20 του ίδιου αυτού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου του πιστοποιητικού ή του εκδοχέως και αφού προσκομισθεί το αντίτυπο αριθ. 1 του τίτλου, είναι δυνατόν να εκδοθούν ένα ή περισσότερα αποσπάσματα αυτού του εγγράφου από τους αρμόδιους οργανισμούς των κρατών μελών.

[...]

Στο αντίτυπο αριθ. 1 του πιστοποιητικού καταχωρείται, από τον οργανισμό που εκδίδει το απόσπασμα, η ποσότητα για την οποία έχει εκδοθεί αυτό το απόσπασμα προσαυξημένη κατά την ανοχή. Στην περίπτωση αυτή, δίπλα στην ποσότητα που καταχωρείται στο αντίτυπο αριθ. 1 του πιστοποιητικού τίθεται η ένδειξη "απόσπασμα".

2. Κανένα άλλο απόσπασμα δεν είναι δυνατόν να εκδοθεί από το απόσπασμα πιστοποιητικού.

[...]»

20 Το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 3719/88 προβλέπει τα εξής:

«Για τον προσδιορισμό της διάρκειας ισχύος τους, τα πιστοποιητικά θεωρούνται ότι εκδίδονται την ημέρα υποβολής της αίτησης· η ημέρα αυτή υπολογίζεται μέσα στην προθεσμία ισχύος του πιστοποιητικού.»

21 Το άρθρο 22, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Το αντίτυπο αριθ. 1 του πιστοποιητικού προσκομίζεται στο τελωνείο όπου γίνεται αποδεκτή:

[...]

β) στην περίπτωση πιστοποιητικού εξαγωγής ή προκαθορισμού της επιστροφής, η διασάφηση σχετικά με:

— την εξαγωγή εκτός της Κοινότητας

[...]»

22 Το άρθρο 24 του ίδιου αυτού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Οι ενδείξεις που περιλαμβάνονται στα πιστοποιητικά και στα αποσπάσματα πιστοποιητικών δεν μπορούν να τροποποιηθούν μετά την έκδοσή τους.

2. Σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς την ακρίβεια των ενδείξεων που εμφαίνονται στο πιστοποιητικό ή στο απόσπασμα, το πιστοποιητικό ή το απόσπασμα επιστρέφονται στον εκδίδοντα οργανισμό με πρωτοβουλία του ενδιαφερόμενου ή της αρμόδιας υπηρεσίας του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Αν ο εκδίδων οργανισμός κρίνει ότι συντρέχουν οι όροι για διόρθωση, προβαίνει στην ανάκληση είτε του αποσπάσματος είτε του πιστοποιητικού, καθώς και των αποσπασμάτων που έχουν προηγουμένως εκδοθεί, και εκδίδει αμελλητί διορθωμένο απόσπασμα είτε πιστοποιητικό και τα αντίστοιχα αποσπάσματα διορθωμένα. Σ' αυτά τα νέα έγγραφα, τα οποία περιλαμβάνουν την ένδειξη "πιστοποιητικό διορθωμένο την ..." ή "απόσπασμα διορθωμένο την ..." σε κάθε αντίτυπο, αναγράφονται πάλι, κατά περίπτωση, οι προηγούμενες καταχωρήσεις.

Αν ο εκδίδων οργανισμός δεν κρίνει αναγκαία τη διόρθωση του πιστοποιητικού ή του αποσπάσματος, θέτει σ' αυτό την ένδειξη "ελέγχθηκε την ... κατά το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88", καθώς και τη σφραγίδα του.»

23 Η δέκατη έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3719/88 προβλέπει τα εξής:

«εκτιμώντας ότι, για λόγους καλής διοικητικής διαχείρισης, τα πιστοποιητικά ή τα αποσπάσματα πιστοποιητικών δεν μπορούν να τροποποιούνται μετά την έκδοσή τους [και] ότι, πάντως, σε περίπτωση αμφιβολίας που οφείλεται σε

λάθος για το οποίο ευθύνεται ο εκδίδων οργανισμός ή σε ανακρίβειες που διαπιστώθηκαν και αφορούν τις ενδείξεις που περιλαμβάνονται στο πιστοποιητικό ή στο απόσπασμα, πρέπει να καθιερωθεί διαδικασία, η οποία να είναι δυνατόν να οδηγήσει στην ανάκληση των λανθασμένων πιστοποιητικών ή αποσπασμάτων και στην έκδοση διορθωμένων τίτλων».

24 Τα άρθρα 30 και 31 του κανονισμού 3719/88 ορίζουν τα εξής:

«Άρθρο 30

1. Θεωρείται ότι έχει τηρηθεί μια πρωτογενής απαίτηση όταν προσκομίζεται η απόδειξη:

[...]

β) όσον αφορά τις εξαγωγές, της αποδοχής της διασάφησης που αναφέρεται στο άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', και αφορά το σχετικό προϊόν· επιπλέον, πρέπει να προσκομιστεί η απόδειξη:

i) αν πρόκειται είτε για εξαγωγή εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας είτε για παραδόσεις που εξομοιώνονται με εξαγωγές κατά την έννοια του άρθρου 34 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87, ότι σε προθεσμία 60 ημερών από την ημέρα της αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής, εκτός από αδυναμία λόγω ανωτέρας βίας, το προϊόν είτε έχει

φθάσει στον προορισμό του στην περίπτωση παραδόσεων που εξομοιώνονται με εξαγωγές είτε έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας στις άλλες περιπτώσεις [...]»

[...]

Άρθρο 31

1. Οι προβλεπόμενες στο άρθρο 30 αποδείξεις προσάγονται σύμφωνα με τον ακόλουθο τρόπο:

[...]

β) στις περιπτώσεις του άρθρου 30, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, η απόδειξη προσάγεται με την προσκόμιση του αντιτύπου αριθ. 1 του πιστοποιητικού, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, και, κατά περίπτωση, του αντιτύπου αριθ. 1 του ή των αποσπασμάτων των πιστοποιητικών που αναφέρονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 ή του άρθρου 23.

2. Εξάλλου, αν πρόκειται για εξαγωγή της Κοινότητας ή παράδοση σε τόπο προορισμού κατά την έννοια του άρθρου 34 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 ή για θέση υπό το καθεστώς που αναφέρεται στο άρθρο 38 του ιδίου κανονισμού, απαιτείται η προσκόμιση συμπληρωματικής αποδείξεως.

Η συμπληρωματική αυτή απόδειξη:

α) εναπόκειται στην επιλογή του ενδιαφερομένου κράτους μέλους στις περιπτώσεις που:

i) έχει εκδοθεί το πιστοποιητικό,

ii) η δήλωση που αναφέρεται στο άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, γίνεται αποδεκτή και

iii) το προϊόν:

— εγκαταλείπει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας [...]

[...]

στο ίδιο κράτος μέλος.

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

25 Στις 7 Αυγούστου 1997 η British Sugar ζήτησε από το IBAP να της χορηγήσει πιστοποιητικό εξαγωγής για 20 εκατομμύρια χιλιόγραμμα ζάχαρης Γ (η ποσότητα αυτή αναφερόταν τόσο αριθμητικώς όσο και ολογράφως). Στις 8 Αυγούστου 1997 το IBAP χορήγησε το υπ' αριθ. 3SG00070 πιστοποιητικό εξαγωγής για 20 000 τόνους ζάχαρης Γ (στο εξής: κύριο πιστοποιητικό), το οποίο ίσχυε μέχρι και τις 30 Νοεμβρίου 1997 και πρόβλεπε τη σύσταση ασφάλειας ύψους 43 249,74 λιρών στερλινών (GBP), που θα κατέπιπτε σε περίπτωση μη εξαγωγής της εν λόγω ποσότητας. Κατόπιν αιτήσεως της British Sugar, το IBAP χορήγησε την ίδια ημέρα το πρώτο απόσπασμα του σχετικού πιστοποιητικού απευθείας στον θαλάσσιο πράκτορα της British Sugar, την εταιρία Oughtred & Harrison (στο εξής: O & H).

Το πρώτο από τα επίδικα φορτία

26 Στις 8 Αυγούστου 1997 (ημερομηνία εκδόσεως του κύριου πιστοποιητικού και του πρώτου αποσπάσματος), η British Sugar υπέβαλε τέσσερις χωριστές αιτήσεις χορηγήσεως αποσπασμάτων (των αποσπασμάτων 2 έως 5) του πιστοποιητικού αυτού. Με την τυποποιημένη αίτηση χορηγήσεως του τρίτου αποσπάσματος, καθώς και τη σχετική με το πρώτο απόσπασμα, η British Sugar, όπως έπραττε παγίως, ζήτησε να αποσταλεί το απόσπασμα απευθείας στην O & H.

27 Στη στήλη «Ζητούμενη ποσότητα» της αιτήσεως χορηγήσεως του τρίτου αποσπάσματος του κύριου πιστοποιητικού είχε σημειωθεί ο αριθμός «2 900» και από κάτω αναγραφόταν ολογράφως «Δύο χιλιάδες εννιακόσια χιλιόγραμμα». Η British Sugar ισχυρίζεται ότι η αίτηση χορηγήσεως του τρίτου αυτού αποσπάσματος περιελάμβανε ένα σφάλμα, καθόσον η πραγματική πρόθεσή της ήταν να ζητήσει πιστοποιητικό για 2 900 τόνους και όχι για 2 900 kg. Ωστόσο, η British Sugar σημείωσε στα δικά της λογιστικά έγγραφα εξαγωγή 2,9 τόνων και ζήτησε τη χορήγηση αποσπασμάτων του εν λόγω πιστοποιητικού σε αυτή τη βάση.

28 Στις 11 Αυγούστου 1997 το IBAP χορήγησε απόσπασμα για 2,9 τόνους, και καταχώρισε την ποσότητα αυτή στο κύριο πιστοποιητικό που είχε παραμείνει στην κατοχή του. Σύμφωνα με το αίτημα της British Sugar, το πιστοποιητικό αποστάληκε απευθείας στην O & H. Η British Sugar ισχυρίζεται ότι η ίδια δεν είδε το απόσπασμα αυτό. Ούτε είδε ποτέ το κύριο πιστοποιητικό, που παρέμεινε στην κατοχή του IBAP.

29 Το IBAP δεν είναι σε θέση να βεβαιώσει πότε συντάχθηκε η σχετική διασάφηση εξαγωγής (τελωνειακό έντυπο C 88), αλλά ισχυρίζεται ότι το έντυπο αυτό συμπληρώθηκε με γραφομηχανή από την O & H με βάση ένα υπόδειγμα C 88 που της είχε αποστείλει η British Sugar. Σύμφωνα με το τελευταίο αυτό έγγραφο, στο τελωνειακό έντυπο αναγράφονταν, στο τετραγωνίδιο 38, εξαγωγές ύψους «2 900 kg», η εταιρία O & H όμως διόρθωσε τη σχετική αναφορά σε «2 900 000 kg». Περαιτέρω, η O & H περιέγραψε τα σχετικά φορτία ως εξής: 58 000 κιβώτια x 50 kg (δηλαδή 2 900 τόνοι), αξίας 551 493 GBP. Στο τετραγωνίδιο 47, που αφορά τα βασικά αναλυτικά ποσοτικά στοιχεία, στη στήλη «Καθαρό βάρος» αναγραφόταν ο αριθμός 2 900, ενώ η στήλη «Μονάδες μέτρησης» παρέμεινε κενή. Εντούτοις, η στήλη «Πιστοποιητικό εξαγωγής» ανέφερε το πιστοποιητικό υπ' αριθ. 3SG00070/03, το οποίο είχε χορηγηθεί για ποσότητα 2 900 kg.

30 Στις 14 Αυγούστου 1997 η O & H υπέβαλε στις HM Customs & Excise (στο εξής: τελωνειακές αρχές) το έντυπο C 88 και το απόσπασμα του πιστοποιητικού, τα οποία επισύναψε στην αίτησή της να της επιτραπεί να φορτώσει 3 000 τόνους ζάχαρης. Η O & H ζήτησε από τις τελωνειακές αρχές τη σφράγιση της αιτήσεως ως απόδειξη της χορηγήσεως της άδειας φορτώσεως της ζάχαρης. Οι τελωνειακές αρχές σφράγισαν το έγγραφο θέτοντας την ημερομηνία 14 Αυγούστου 1997. Το έντυπο C 88 ανέφερε ως ημερομηνία εξαγωγής του εμπορεύματος από το Ηνωμένο Βασίλειο την 22α Αυγούστου 1997, αν και η σχετική διασάφηση έγινε δεκτή από τις τελωνειακές αρχές στις 29 Αυγούστου 1997, λόγω του ότι η ολοκλήρωση της φορτώσεως τους γνωστοποιήθηκε καθυστερημένα κατά την ημερομηνία αυτή. Δεν αμφισβητείται ότι τελωνειακές

αρχές προέβησαν σε θεώρηση του εντύπου C 88 κατά την ημερομηνία αποδοχής, σφραγίζοντας τα σχετικά έγγραφα για «Δύο εκατομμύρια εννιακόσιες χιλιάδες χιλιόγραμμα». Το IBAP δεν είναι σε θέση να βεβαιώσει πότε πραγματοποιήθηκε η χειρόγραφη προσθήκη στο τετραγωνίδιο 38 αυτού του εντύπου, παρατηρεί όμως ότι η British Sugar διατείνεται ότι στη σχετική διόρθωση προέβη η O & H, η οποία γνώριζε ότι η πρόθεση της British Sugar ήταν να εξαγάγει 2 900 000 kg ζάχαρης Γ.

31 Στις 22 Αυγούστου 1997 2 900 τόνοι ζάχαρης αποστάληκαν σε παραλήπτη εκτός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

32 Στις 29 Αυγούστου 1997 οι τελωνειακές αρχές καταχώρισαν στο απόσπασμα του κύριου πιστοποιητικού «2 900 T» και «Δύο εκατομμύρια εννιακόσες χιλιάδες χιλιόγραμμα» (δηλαδή 2 900 τόνοι), το σφράγισαν και το υπέγραψαν. Ενώ το πλοίο είχε αποπλεύσει στις 22 Αυγούστου 1997, η απόδειξη του απόπλου του προσκομίστηκε μόλις στις 29 Αυγούστου 1997, πράγμα που εξηγεί την καθυστέρηση της καταχωρίσεως, παρά το γεγονός ότι είχε παραληφθεί εγκαίρως η τελωνειακή διασάφηση και το απόσπασμα του εν λόγω πιστοποιητικού.

33 Οι τελωνειακές αρχές προέβησαν στη θεώρηση του εντύπου C 88, σφραγίζοντάς το στην άνω δεξιά γωνία, στο τετραγωνίδιο 38, που επιγραφόταν «Καθαρό βάρος (χιλιόγραμμα)» και στο οποίο αναγραφόταν ο αριθμός 2 900 000. Οι τελωνειακές αρχές σφράγισαν την οπίσθια πλευρά του εν λόγω εντύπου, στη δεξιά πλευρά, στη μέση, αλλά και στην κάτω δεξιά γωνία του εγγράφου, και έβαλαν σταυρό στο τετραγωνίδιο A 1, όπου αναγράφεται το εξής: «Πιστοποιείται ότι τα περιγραφόμενα εμπορεύματα εγκατέλειψαν το Ηνωμένο Βασίλειο ... εξαγόμενα σε χώρα μη μέλος της ΕΚ».

34 Το IBAP παρέλαβε το σχετικό πιστοποιητικό στις 15 Σεπτεμβρίου 1997.

35 Μετά από εκ των υστέρων έλεγχο των σχετικών εγγράφων εξαγωγής, που άρχισε την ίδια αυτή ημερομηνία, το IBAP διαπίστωσε αφενός ότι τόσο το έντυπο C 88 όσο και, ενδεχομένως, το πιστοποιητικό είχαν υποβληθεί μετά την αποστολή του εμπορεύματος και αφετέρου ότι το καθαρό βάρος που είχε δηλωθεί στο τετραγωνίδιο 38 του εντύπου αυτού δεν ήταν σύμφωνο προς την ποσότητα που αναφερόταν στα τετραγωνίδια 17 και 18 του αποσπάσματος του πιστοποιητικού αυτού. Με διάφορα έγγραφα που απέστειλε στην British Sugar μεταξύ της 9ης και της 15ης Οκτωβρίου 1997, το IBAP της επέστησε την προσοχή επί των περιστατικών αυτών.

36 Στις 9 Οκτωβρίου 1997 υφίστατο ακόμη η δυνατότητα εξαγωγής 29,525 τόνων βάσει του κύριου πιστοποιητικού. Στις 16 Οκτωβρίου 1997 εξήχθη ζάχαρη ίση προς την ως άνω ποσότητα βάσει του εν λόγω πιστοποιητικού.

37 Με έγγραφο της 20ής Απριλίου 1998 η British Sugar ζήτησε επισήμως από το IBAP να ασκήσει το δικαίωμα που του παρέχει το άρθρο 24 του κανονισμού 3719/88 ως προς τη διόρθωση των πιστοποιητικών, με σκοπό «την τακτοποίηση της καταστάσεως και την άρση των ανακριβειών». Το IBAP έκρινε ότι δεν είχε άλλη δυνατότητα παρά να αρνηθεί να προβεί σε οποιαδήποτε διόρθωση του κύριου πιστοποιητικού ή των αποσπασμάτων του.

Το δεύτερο από τα επίδικα φορτία

38 Στα σημεία 33 έως 35 του παραρτήματος της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο παρατίθενται τα εξής:

«Ύστερα από το τρίτο απόσπασμα υπήρξαν 57 ακόμη περαιτέρω αποσπάσματα βασιζόμενα στο κύριο πιστοποιητικό, μέχρις εξαντλήσεως της συνολικής προβλεπόμενης ποσότητας. Στις 11 Σεπτεμβρίου 1997 η [British Sugar] έλαβε

απόσπασμα για 298,2 τόνους (το 46ο απόσπασμα, που αντιστοιχούσε στην ποσότητα την οποία είχε ζητήσει η προσφεύγουσα). Αν και με βάση το απόσπασμα αυτό προωθήθηκε προς εξαγωγή φορτίο 140 τόνων ζάχαρης στις 10 Οκτωβρίου 1997 (δηλαδή πριν την τελευταία ημέρα ισχύος του κύριου πιστοποιητικού και του αποσπάσματος), ένα δεύτερο φορτίο 158,2 τόνων δεν είχε εξαχθεί μέχρι τις 3 Δεκεμβρίου 1997 (δηλαδή 3 ημέρες μετά την τελευταία ημέρα ισχύος του κύριου πιστοποιητικού και του αποσπάσματος).

Οι τελωνειακές αρχές, ενεργούσες για λογαριασμό του καθού, χορήγησαν απόσπασμα πιστοποιητικού αναφέρον "158,2 Τ" και "Εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδες διακόσια χιλιόγραμμα" (δηλαδή 158,2 τόνους), σφραγισμένο και με τις δέουσες υπογραφές.

Οι τελωνειακές αρχές προέβησαν σε θεώρηση του έντύπου C 88 σχετικά με το εν λόγω φορτίο 298,2 τόνων, σφραγίζοντάς το στην άνω δεξιά γωνία, καθώς και στην οπίσθια πλευρά, στη μέση δεξιά και στην κάτω δεξιά γωνία. Οι τελωνειακές αρχές συμπλήρωσαν επίσης το τετραγωνίδιο Α 1 της οπίσθιας όψεως, που φέρει τον τίτλο "Πιστοποιείται ότι τα περιγραφόμενα εμπορεύματα εγκατέλειψαν το Ηνωμένο Βασίλειο ... εξαγόμενα σε χώρα μη μέλος της ΕΚ".»

39 Το IBAP, αφού έλαβε στις 9 Δεκεμβρίου 1997 έντυπο διασαφήσεως εξαγωγής C 88, το εξέτασε στις 11 και στις 12 Δεκεμβρίου 1997 και ανακάλυψε ότι στις 3 Δεκεμβρίου 1997 είχαν εξαχθεί, βάσει του 46ου αποσπάσματος, 158,2 τόνοι ζάχαρης Γ μετά τη λήξη της ισχύος του κύριου πιστοποιητικού και του σχετικού αποσπάσματος. Λίγο μετά την εξέταση αυτή η British Sugar ενημερώθηκε εγγράφως σχετικά με την ανωτέρω παρατυπία.

Η επιβολή του ποσού που οφείλεται βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2670/81

40 Το IBAP έκρινε ότι ήταν υποχρεωμένο να απαιτήσει από την British Sugar την καταβολή του ποσού που προβλέπει το άρθρο 3 του κανονισμού 2670/81, λόγω

της μη προσκομίσεως της απαιτούμενης αποδείξεως εξαγωγής, του εμπορεύματος, δηλαδή ισχύοντος πιστοποιητικού για το σύνολο της εξαχθείσας ποσότητας, όσον αφορά τις εξαγωγές που πραγματοποιήθηκαν βάσει του 3ου και του 46ου αποσπάσματος.

41 Στις 30 Απριλίου 1998 το IBAP επέβαλε την καταβολή ποσού που υπολόγισε βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του άρθρου 2670/81. Το ποσό αυτό αφορά 3 055,3 τόνους, που αντιστοιχούν αφενός στο κύριο στοιχείο που αφορά η προσφυγή στην κύρια δίκη (2 897,1 τόνους, ήτοι 2 900 μείον 2,9) και αφετέρου στο δεύτερο στοιχείο (158,2 τόνους)]. Το ποσό ανέρχεται σε 1 455 520,49 GBP. Η επιβολή του εν λόγω ποσού στηρίζεται στη διαπίστωση ότι η British Sugar δεν εκπλήρωσε τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/81.

42 Η πράξη καταλογισμού του ανωτέρω ποσού αποστάληκε στην British Sugar στις 30 Απριλίου 1998· αντικείμενο της προσφυγής στην κύρια δίκη αποτελεί η απόφαση του IBAP, της 23ης Δεκεμβρίου 1999, να προβεί στην είσπραξη του ποσού αυτού.

43 Υπό τις συνθήκες αυτές, το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Σε περίπτωση στην οποία:

α) ένας έμπορος εξάγει ποσότητα ζάχαρης Γ η οποία υπερβαίνει την ποσότητα για την οποία έλαβε σχετικό πιστοποιητικό ή/και

β) ένας έμπορος εξάγει ζάχαρη Γ μετά τη λήξη της ισχύος του πιστοποιητικού που επιτρέπει την εξαγωγή και

γ) έστω και αν πράγματι η σχετική ποσότητα ζάχαρης Γ εξήχθη από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,

πρέπει να γίνει δεκτό ότι έχει προσκομιστεί η απόδειξη που απαιτείται βάσει της πρώτης περιπτώσεως του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2670/81, όσον αφορά την ως άνω εξαγωγή ή το ως άνω στοιχείο της εξαγωγής που δεν καλύπτεται από ισχύον πιστοποιητικό;

2) Στην περίπτωση που περιγράφεται στο ερώτημα 1, υπό α', ανωτέρω, είναι διαφορετική η απάντηση που πρέπει να δοθεί όταν:

α) ο έμπορος υπέβαλε στις τελωνειακές αρχές έντυπο τελωνειακής δηλώσεως (C 88) με χειρόγραφη διόρθωση έτσι ώστε να αντιστοιχεί στην πράγματι εξαχθείσα ποσότητα και

β) οι τελωνειακές αρχές προέβησαν σε θεώρηση του σχετικού αποσπάσματος πιστοποιητικού όσον αφορά την εκ μέρους του εμπόρου αναγραφή της πράγματι εξαχθείσας ποσότητας;

3) Διαφέρει η απάντηση που πρέπει να δοθεί στο ερώτημα 1 ανωτέρω αν η σχετική κατάσταση είχε ως ακολούθως:

α) ο έμπορος θέλησε να ζητήσει τη χορήγηση αποσπάσματος για 2 900 τόνους·

β) λόγω σφάλματος του εμπόρου, χορηγήθηκε απόσπασμα πιστοποιητικού για 2,9 τόνους, αυτή δε η ποσότητα των 2,9 τόνων καταγράφηκε τόσο στα βιβλία του Intervention Board όσο και του εμπόρου·

γ) το απόσπασμα του πιστοποιητικού χορηγήθηκε, συμφωνούντος του εμπόρου, σε εκπρόσωπό του έτσι ώστε να αντιστοιχεί προς την πραγματική πρόθεση του εμπόρου να εξαγάγει 2 900 τόνους·

δ) στη συνέχεια, το ως άνω πιστοποιητικό θεωρήθηκε από τις τελωνειακές αρχές όσον αφορά την εξαγωγή 2 900 τόνων ζάχαρης·

ε) για τη σχετική ποσότητα ζάχαρης χρησιμοποιήθηκε έντυπο αιτήσεως πιστοποιητικού εξαγωγής C 88 για 2 900 τόνους, το οποίο εγκρίθηκε και σφραγίσθηκε στη συνέχεια από τις τελωνειακές αρχές·

στ) εξήχθησαν πράγματι 2 900 τόνοι ζάχαρης·

ζ) κατόπιν υποβολής σχετικών αιτήσεων χορηγήθηκαν αποσπάσματα πιστοποιητικού εξαγωγής με βάση ότι είχε προηγουμένως επιτραπεί η εξαγωγή μόνο 2,9 τόνων·

η) κάθε απόσπασμα πιστοποιητικού που εκδόθηκε στη συνέχεια χορηγήθηκε και θεωρήθηκε κανονικά, ενώ εξήχθησαν πράγματι όλες οι αναγραφόμενες σ' αυτά ποσότητες ζάχαρης·

θ) τελικά εξήχθησαν 2 897,1 τόνοι ζάχαρης επιπλέον του όγκου τον οποίο επέτρεπε το αρχικό πιστοποιητικό;

4) Επιτρέπει το άρθρο 24 του κανονισμού 3719/88 στην αρμόδια αρχή να ανακαλέσει το απόσπασμα ή το πιστοποιητικό ή κάποιο άλλο σχετικό έγγραφο, αλλά και κάθε προηγουμένως χορηγηθέν απόσπασμα, και επιβάλλει το άρθρο αυτό στην αρμόδια αρχή να χορηγήσει αμελλητί διορθωμένο πιστοποιητικό ή απόσπασμα ή άλλο σχετικό έγγραφο όταν:

α) δεν υφίσταται πρόδηλο ή προφανές σφάλμα στο ίδιο το σώμα του πιστοποιητικού ή του αποσπάσματος και όταν δεν υπήρξε σφάλμα εκ μέρους της εκδούσας αρχής ή/και

β) η διόρθωση ζητείται μετά τη λήξη της ισχύος του σχετικού αποσπάσματος ή του κύριου πιστοποιητικού;

γ) Ασκεί κάποια επιρροή το ενδεχόμενο ο έμπορος να είχε την πρόθεση να ζητήσει τη χορήγηση αποσπάσματος πιστοποιητικού (με βάση ήδη χορηγηθέν πιστοποιητικό) για ποσότητα μεγαλύτερη από αυτή την οποία ζήτησε;

5) Αν οι απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα είναι αρνητικές, συνιστούν οι διατάξεις του άρθρου 24 του κανονισμού 3719/88 της Επιτροπής προσβολή των αρχών του κοινοτικού δικαίου περί αναλογικότητας ή/και

ισότητας, καθόσον η παράλειψη προβλέψεως εξουσίας προς διόρθωση του κύριου πιστοποιητικού, του αποσπάσματος ή κάθε σχετικού εγγράφου μπορεί να οδηγήσει, όταν συντρέχουν οι ανωτέρω περιγραφόμενες περιπτώσεις, σε επιβολή προστίμου βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 2670/81 της Επιτροπής;

6) α) Έχουν το εθνικό δικαστήριο ή/και η εθνική αρχή τη διακριτική ευχέρεια να μειώνουν το ύψος του προστίμου που πρέπει να επιβληθεί βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 2670/81 της Επιτροπής;

β) Αν ναι, υφίστανται κάποιοι παράγοντες στην υπό κρίση υπόθεση τους οποίους το Δικαστήριο θεωρεί ως σημαντικούς όσον αφορά την άσκηση της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας;

7) Στις περιπτώσεις που περιγράφονται στα σημεία 33 έως 35 [της διατάξεως περί παραπομπής που παρατίθενται στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως], είναι νόμιμη η επιβολή προστίμου βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 2670/81;»

Επί των τριών πρώτων ερωτημάτων

44 Τα τρία πρώτα ερωτήματα, που ενδείκνυται να συνεξεταστούν, αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2670/81.

45 Η ανωτέρω διάταξη προβλέπει ότι η απόδειξη για την οποία κάνει λόγο το άρθρο 1 του ίδιου αυτού κανονισμού απαιτεί την προσκόμιση πιστοποιητικού εξαγωγής, το οποίο χορηγείται, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 2630/81—το οποίο έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 4 του κανονισμού 1464/95—, στον βιομήχανο από τον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους.

46 Με τη σκέψη 43 της αποφάσεως της 29ης Ιανουαρίου 1998, C-161/96, Südzucker (Συλλογή 1998, σ. I-281), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι, παρά το γεγονός ότι η επίμαχη ποσότητα ζάχαρης είχε εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι η προσκόμιση του φέροντος τις απαιτούμενες μνείες περί καταχωρίσεως και θεωρήσεις πιστοποιητικού εξαγωγής είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της τηρήσεως των προϋποθέσεων σε σχέση με την εξαγωγή της ζάχαρης Γ. Με τη σκέψη 34 της ίδιας αποφάσεως, το Δικαστήριο τόνισε ότι η υποχρέωση αποδείξεως της τηρήσεως των προϋποθέσεων αυτών με την προσκόμιση του εν λόγω πιστοποιητικού είναι αναγκαία για την ομαλή λειτουργία του καθεστώτος των ποσοστώσεων.

47 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την ένατη αιτιολογική σκέψη του βασικού κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να είναι σε θέση να παρακολουθούν συνεχώς την κίνηση των συναλλαγών με τις τρίτες χώρες, για να μπορούν να εκτιμούν την εξέλιξή τους και, ενδεχομένως, να εφαρμόζουν τα αναγκαία προς τούτο μέτρα που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό. Για τον σκοπό αυτό προβλέφθηκε η έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής.

48 Επομένως, σκοπός των πιστοποιητικών εξαγωγής ζάχαρης Γ δεν είναι μόνο η απόδειξη της ποσότητας που εξήχθη και της ημερομηνίας της εξαγωγής, αλλά και η ποσοτική και διαχρονική ρύθμιση των σχετικών εξαγωγών, ώστε να αποφευχθούν ανεπιθύμητα αποτελέσματα επί της ΚΟΑ ζάχαρης.

49 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η απόδειξη που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2670/81

έχει προσκομιστεί για ποσότητα ζάχαρης Γ που έχει πράγματι εξαχθεί, όταν η ποσότητα αυτή υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα που αναγράφεται στο πιστοποιητικό εξαγωγής ή η εξαγωγή πραγματοποιείται μετά τη λήξη της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού αυτού. Από την άποψη αυτή, δεν έχει κρίσιμη σημασία το γεγονός ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη ζάχαρη Γ έχει πράγματι εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

50 Όσον αφορά το μνημονευόμενο στο δεύτερο ερώτημα γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές προέβησαν σε θεώρηση του σχετικού αποσπάσματος πιστοποιητικού βάσει της τελωνειακής διασαφήσεως που είχε υποβάλει ο επιχειρηματίας επί διορθωμένου εντύπου, στο οποίο αναγραφόταν η πράγματι εξαχθείσα ποσότητα, αρκεί η διαπίστωση ότι οι αρχές αυτές δεν ενεργούν ως νόμιμοι εκπρόσωποι του IBAP. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι έγινε καταχώριση και θεώρηση της πράγματι εξαχθείσας ποσότητας επί του αποσπάσματος πιστοποιητικού δεν απαλλάσσει τον επιχειρηματία από την υποχρέωση προσκομίσεως αποσπάσματος πιστοποιητικού που να ισχύει για την πράγματι εξαχθείσα ποσότητα.

51 Ούτε οι υποθετικές περιπτώσεις που παρατίθενται στο τρίτο ερώτημα και οι οποίες αφενός αναλύουν λεπτομερώς την κατάσταση που περιγράφεται στο δεύτερο ερώτημα και αφετέρου αφορούν, πρώτον, το γεγονός ότι, όσον αφορά τις αιτήσεις χορηγήσεως αποσπασμάτων του πιστοποιητικού, δεν διορθώθηκε το σφάλμα του επιχειρηματία και, δεύτερον, τις συνέπειες του γεγονότος αυτού ασκούν καμία επιρροή για την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο πρώτο ερώτημα.

52 Κατά συνέπεια, στα τρία πρώτα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η απόδειξη που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2670/81 έχει προσκομιστεί για ποσότητα ζάχαρης Γ που έχει πράγματι εξαχθεί, όταν η ποσότητα αυτή υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα που αναγράφεται στο πιστοποιητικό εξαγωγής ή η εξαγωγή πραγματοποιείται μετά τη λήξη της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού αυτού. Από την άποψη αυτή, δεν έχει κρίσιμη σημασία το γεγονός ότι η επίμαχη ζάχαρη Γ έχει πράγματι εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Το ίδιο ισχύει και όταν οι τελωνειακές αρχές έχουν προβεί σε θεώρηση του αποσπάσματος πιστοποιητικού που αφορούσε ορισμένη ποσότητα, η οποία είχε μεν ζητηθεί, αλλά δεν ανταποκρινόταν στις πραγματικές προθέσεις του επιχειρηματία, αν ληφθεί υπόψη η τελωνειακή διασάφηση που έχει υποβληθεί επί διορθωμένου εντύπου, στο οποίο αναγράφεται η συνολική πράγματι εξαχθείσα ποσότητα.

Επί του τέταρτου ερωτήματος

53 Προϋπόθεση για να πραγματοποιηθεί διόρθωση σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 3719/88 είναι να περιλαμβάνει το πιστοποιητικό εξαγωγής ή το απόσπασμά του ανακριβή ένδειξη.

54 Δεν υπάρχει ανακρίβεια, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, όταν η ένδειξη της ποσότητας που αναγράφεται στην αίτηση χορηγήσεως αποσπάσματος μεταφέρεται ορθά επί του αποσπάσματος αυτού.

55 Η διαπίστωση αυτή ισχύει ανεξάρτητα από το ζήτημα αν τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην αίτηση ανταποκρίνονται στις πραγματικές προθέσεις του αιτούντος. Συγκεκριμένα, σκοπός του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 3719/88 δεν είναι η διόρθωση των αιτήσεων χορηγήσεως πιστοποιητικών εξαγωγής ή αποσπασμάτων τους. Εξάλλου, ο οργανισμός που εκδίδει τα πιστοποιητικά αυτά δεν έχει την εξουσία να εκδώσει απόσπασμα πιστοποιητικού για ποσότητα υπερβαίνουσα την ποσότητα που έχει ζητηθεί ρητά, εκτός αν ο αιτών υποβάλει προς τούτο αίτηση.

56 Κατά συνέπεια, στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 24 του κανονισμού 3719/88 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει στην αρμόδια αρχή να διορθώσει την ποσότητα που αναγράφεται στο πιστοποιητικό εξαγωγής ή στο απόσπασμά του, εφόσον τα ίδια τα έγγραφα αυτά δεν περιλαμβάνουν ανακριβείς ενδείξεις.

57 Δεδομένου ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν υφίσταται ανακρίβεια, υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 3719/88, δεν χρειάζεται να δοθεί απάντηση στο ερώτημα που αφορά το βάσιμο των διορθώσεων που πραγματοποιούνται μετά τη λήξη της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού εξαγωγής.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

58 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, για να εξακριβώνεται κατά πόσον μια διάταξη του κοινοτικού δικαίου είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, πρέπει να εξετάζεται αν τα μέσα που θέτει σε εφαρμογή προσφέρονται για την υλοποίηση του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρο [βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 1995, C-426/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-3723, σκέψη 42, και της 10ης Δεκεμβρίου 2002, C-491/01, British American Tobacco (Investments) και Imperial Tobacco, Συλλογή 2002, σ. I-11453, σκέψη 122].

59 Δεν είναι δυνατόν να υποστηρίζεται ότι οι διατάξεις που δεν συνεπάγονται καθεαυτές καμία παρέμβαση σε προστατευόμενα συμφέροντα ενδέχεται να αντιβαίνουν στην αρχή της αναλογικότητας.

60 Όπως προκύπτει από τη δέκατη έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3719/88, ο μόνος σκοπός του άρθρου 24, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού είναι να επιτρέπεται η διόρθωση των σφαλμάτων για τα οποία ευθύνεται ο εκδίδων οργανισμός ή των προφανών ανακριβειών. Από τη διάταξη αυτή δεν προκύπτει καμία παρέμβαση στα συμφέροντα των βιομηχάνων ή των λοιπών επιχειρηματιών και συνεπώς η εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να συνιστά προσβολή της αρχής της αναλογικότητας.

61 Όσον αφορά την αρχή της ισότητας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η British Sugar δεν διατύπωσε επιχειρήματα ικανά να αποδείξουν ότι το ίδιο το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 3719/88 είναι ανίσχυρο λόγω παραβιάσεως της εν λόγω αρχής.

62 Επιπλέον, σε περίπτωση που, λόγω σφάλματος στην αίτηση χορηγήσεως αποσπάσματος πιστοποιητικού εξαγωγής για το οποίο ευθύνεται ο αιτών,

χορηγείται απόσπασμα για πολύ μικρότερη ποσότητα από αυτή που είχε την πρόθεση να ζητήσει ο αιτών, ο κανονισμός δεν εμποδίζει τον επιχειρηματία να ζητήσει την έκδοση νέου αποσπάσματος, που να καλύπτει την υπόλοιπη ποσότητα, πριν εξαγάγει την επιθυμητή ποσότητα εμπορεύματος, προκειμένου να αποφύγει την επιβολή του ποσού που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2670/81.

63 Κατόπιν των ανωτέρω, στο πέμπτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέταση του άρθρου 24 του κανονισμού 3719/88 δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του.

Επί του έκτου ερωτήματος

64 Από το γράμμα του άρθρου 3 του κανονισμού 2670/81 δεν προκύπτει κανένα στοιχείο για τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να μεταβάλλουν το σχετικό ποσό.

65 Η British Sugar παρατηρεί πάντως ότι, αν διαπιστωνόταν κατάφωρο σφάλμα του IBAP, το κοινοτικό δίκαιο όχι μόνο θα του επέτρεπε, αλλ' επιπλέον θα του επέβαλλε να προσαρμόσει την επιβλητέα κύρωση.

66 Δεν χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί του ζητήματος αν η ερμηνεία αυτή είναι ορθή. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν προβλήθηκε κανένα επιχείρημα από το οποίο να συνάγεται ότι υπήρξε πταίσμα του IBAP. Το μόνο επιχείρημα με το οποίο τεκμαίρεται η ύπαρξη πταίσματός του στηρίζεται στην

άρνησή του να διορθώσει τα επίμαχα αποσπάσματα πιστοποιητικού, αλλά, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 53 έως 56 της παρούσας αποφάσεως, η συμπεριφορά αυτή δεν είναι δυνατόν να του καταλογιστεί.

67 Κατά συνέπεια, στο πρώτο σκέλος του έκτου ερωτήματος πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ούτε το εθνικό δικαστήριο ούτε η αρμόδια αρχή έχουν τη διακριτική εξουσία να μειώσουν το ποσό που πρέπει να επιβληθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 2670/81.

68 Κατόπιν της ανωτέρω απαντήσεως, δεν χρειάζεται πλέον να δοθεί απάντηση στο δεύτερο σκέλος του εν λόγω ερωτήματος.

Επί του έβδομου ερωτήματος

69 Με το έβδομο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσία αν, υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται στα σημεία 33 έως 35 της διατάξεως περί παραπομπής (και παρατίθενται στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως), είναι ορθή η επιβολή του ποσού που προβλέπεται στο άρθρο 3 του κανονισμού 2670/81.

70 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η διαδικασία του άρθρου 234 ΕΚ βασίζεται στη σαφή διάκριση καθηκόντων μεταξύ εθνικών δικαστηρίων και Δικαστηρίου.

71 Το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο ούτε να αποφαίνεται επί των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης ούτε να εφαρμόζει σε εθνικά

μέτρα ή σε εσωτερικές καταστάσεις τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου που έχει ερμηνεύσει, διότι τα ζητήματα αυτά εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου (βλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1999, C-175/98 και C-177/98, Lirussi και Bizzaro, Συλλογή 1999, σ. I-285, σκέψεις 37 και 38).

72 Προκειμένου πάντως να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι καμία διάταξη του κανονισμού 2670/81 δεν επιτρέπει στον επιχειρηματία να εξαγάγει ζάχαρη Γ μετά τη λήξη της ισχύος του σχετικού πιστοποιητικού εξαγωγής. Η καταχώριση των εξαχθεισών ποσοτήτων επί του αποσπάσματος του εν λόγω πιστοποιητικού και οι θεωρήσεις των τελωνειακών αρχών επί του σχετικού με την επίμαχη εξαγωγή εντύπου C 88 δεν αναιρούν την ορθότητα του συμπεράσματος αυτού, διότι τα μέτρα αυτά δεν έχουν ως αποτέλεσμα την παράταση της ισχύος του πιστοποιητικού εξαγωγής.

73 Στο έβδομο ερώτημα πρέπει συνεπώς να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3 του κανονισμού 2670/81 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή στην περίπτωση κατά την οποία η εξαγωγή ζάχαρης Γ πραγματοποιείται μετά τη λήξη της ισχύος του σχετικού πιστοποιητικού εξαγωγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

74 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 20ής Ιουλίου 2001 το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), αποφαίνεται:

1) **Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η απόδειξη που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοστώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 158/96 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 1996, έχει προσκομιστεί για ποσότητα ζάχαρης Γ που έχει πράγματι εξαχθεί, όταν η ποσότητα αυτή υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα που αναγράφεται στο πιστοποιητικό εξαγωγής ή η εξαγωγή πραγματοποιείται μετά τη λήξη της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού αυτού. Από την άποψη αυτή, δεν έχει κρίσιμη σημασία το γεγονός ότι η επίμαχη ζάχαρη Γ έχει πράγματι εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Το ίδιο ισχύει και όταν οι τελωνειακές αρχές έχουν προβεί σε θεώρηση του αποσπάσματος πιστοποιητικού που αφορούσε ορισμένη ποσότητα, η οποία είχε μεν ζητηθεί, αλλά δεν ανταποκρινόταν στις πραγματικές προθέσεις του επιχειρηματία, αν ληφθεί υπόψη η τελωνειακή διασάφηση που έχει υποβληθεί επί διορθωμένου εντύπου, στο οποίο αναγράφεται η συνολική πράγματι εξαχθείσα ποσότητα.**

2) **Το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3719/88 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1988, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1199/95 της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 1995, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι**

δεν επιτρέπει στην αρμόδια αρχή να διορθώσει την ποσότητα που αναγράφεται στο πιστοποιητικό εξαγωγής ή στο απόσπασμά του, εφόσον τα ίδια τα έγγραφα αυτά δεν περιλαμβάνουν ανακριβείς ενδείξεις.

3) Από την εξέταση του άρθρου 24 του κανονισμού 3719/88, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1199/95, δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του.

4) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ούτε το εθνικό δικαστήριο ούτε η αρμόδια αρχή έχουν τη διακριτική εξουσία να μειώσουν το ποσό του προστίμου που πρέπει να επιβληθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 2670/81, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 158/96.

5) Το άρθρο 3 του κανονισμού 2670/81 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή στην περίπτωση κατά την οποία η εξαγωγή ζάχαρης Γ πραγματοποιείται μετά τη λήξη της ισχύος του σχετικού πιστοποιητικού εξαγωγής.

Σκουρής Gulmann Puissochet

Macken Colneric

Δημοσιεύθηκε στο Λουξεμβούργο σε δημόσια συνεδρίαση στις 19 Φεβρουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

Β. Σκουρής